

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0 mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

John Bjarne

John Bjarne

En ny

Rallarsang

om anlægget

ved

Dovrebanen.

\$

Pris 10 øre.

Thjem [1911]

V box 1:15

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50

mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90

84b009349

Mel.: Frøken Maddigan.

Hør J, gode kammerater,
Harpen stemmes til en sang.
Nu en bane bygges atter
Udi Norge, fjeldets land.

Alle J af Rallar-standen,
Tjenis! og velkommen hid!
Tag et vidnesbyrd i hånden
Før al duglighed og flid.

Banen ud fra Trondhjem stiger,
Stolte stad med dømen stor.
Røros-banen pladsen viger
For det store, brede spor.

Gjennem Soknedalens tier,
Banen flynger sig i bugt.
Om de bakkjer, jeg nu tier,
Glider ud, naar alt er —? lagt.

Her ved Indset skal det bygges
Dovrebanens mesterværk,
Høit i bratte fjeldet hugges
Til en hvælvet bro saa stærk.

Et underværk, det her skal merkes,
Nu blir reist af Rallaren.
Kronen sætter han paa værket,
Naar et tog kan kjøres frem.

Gjennem Opdals fagre bygder,
Følger „Driva“'s trange slugt,
Stiger op mod Dovres vidder,
Ned til Domaas i en bugt.

Dovrebanens arm til „Rauma“
Strækkes her mod Romsdals tind.
Staten skal nu „bogge bana“,
Dølens pung blev vel for tynd.

Ruller hen igjennem landet,
Knyttes skal til Ottas spor,
Speiler sig i „Mjøsa“'vandet,
Bruiser ind til staden stor

— Jeg er en, som her maa leve
Paa det kaar, som staten bød,
Slide haardt, som mange flere,
At man ei skal fåvne brød.

Bondehesten her maa slide,
Dalen den er tung og lang.
Det er dog paa hoie tide,
At en bane blir ifstand.

Snart en jernhest den avlöser,
Stor og stolt, paa skinner gaar.
Længer kan den da ei fødes,
Den et slag i panden faar.

— Aarle morgen, solen stiger,
Himlens lykter nu blir slukt,
Natten rød mod havet viger —
Rallaren til „knog“ gaar ud.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80 90

Ind i fjeldet vi minerer,
Hugger paa med munter sang;
Borren slinger, feislen svinger
ved en sifker, øvet hand.

„Varsko her!“ i fjeldet lyder.
Straks arbeidet stille staar.
Fjeldet revner, skuddet bryder
Og et drøn i dalen gaar.

„Kom igjen!“ og nu man melder,
Alle skud er blevet løst.
Stenens sang — den uø nu vælder
Fra en Rallars klare brøst.

— Lørdagskvelden glad han vanker,
Han fin ven har stevne sat.
Bliffet soøver, hjertet banker,
Og det blir en herlig nat!

Nn til julen snart det stunder,
Rallaren til by'n vil ta.
Dybe tanker, dystre minder
Følger med ham derifra.

Om forholdet her ved hauen
Nævnes ikke dennegang.
Hvis jeg standser her i dalen,
Diktes skal en anden sang.

Garli i Soknedalen, 20—12—11.

John Bjørvit.